

■ ವಸುಮತಿ ಉಡುಪ

ಕಲೆ: ಎಚ್‌ವಿನ್ ವೋನಿಪ್ಪ

ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯದ ತೀಳಿಮುಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮರೆವಿನ ಮೋಡ

ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಮಾವ ತಕ್ಣಣ ಒಪ್ಪದೆ ಹೋದಾಗ ಶೀಲಾ ಅನನಯದ ಮಾತನಾದಿರಳು.

‘ತಪ್ಪಾಯ್ದು ಮಾವ. ನಿಮಗೆ ಈ ಕವ್ಯ ಕೊಡ್ಡಾದಿತ್ತು ನಾನು. ಏನೋ ಹುಷ್ಟ. ಮನ್ನಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹೇಳ್ಳಿಕ್ಕೆ. ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಕವ್ಯ ಆಗುತ್ತೇಂತೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ನಿಲ್ಲ ನಂಗೆ...’

‘ಇದೇನು ಪರಮನೆಂಟಾ? ಬಂದೊಂದಾವರೆ ವರ್ಷ. ನನ್ನ ಯೋಚನೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದೇ ಕಂತೇ. ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ ರಾಕೆಟ್ ಧರ ಏರ್‌ಫೈದೆ. ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಬಡ್ಡಿ ಇಳಿತಿದೆ...’

‘...’

‘ಒಳ್ಳೀ ನಿಧಾರ ಮಾಡ್ದೆ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿದೆ ನಂಗೆ...’

‘ನಿಮಗೆನು ಬೇಜಾರಿಲ್ಲ ತಾನೇ?’

‘ಬೇಜಾರಾ? ಯಾಕೆ ಇಂಥ ಮಾತಾಡ್ದಿಂದಿ?’

‘ಯಾವ ತಲೆಬಿ ಇಲ್ಲಿ ತಣಿಗೆ ಮನೋಲಿಂದಿ... ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೆ ಅಯ್ಯೋ ಅನ್ನತ್ತನಂಗೆ.’

‘ನಿನೂ ಮೇಲ್ಲಿಚಾರಕೆ ನೋಡ್ಡೆತೀಯಲ್ಲ? ಕವ್ಯ ನಂಗೊಷ್ಟಿನಿಗೆ ಮಾತ್ರನಾ? ನಿಗೂ ಬಂದಕ್ಕೆರಡು ಕೆಲಸ...’

‘ಬಿಡಿ ಮಾವ, ನನ್ನ ವಯಸ್ಸೇನು, ನಿಮ್ಮ ವಯಸ್ಸೇನು?’

‘ವಯಸ್ಸು ಅನ್ನಾದು ಬರಿ ಬಂದು ಲಕ್ಷ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೆ ಇಡ್ಡಳೀ. ಮನ್ನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಆಗೋ ಕೆಲಸ ಕವ್ಯ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಲ್ಲ’.

‘ಅದ್ವು ಮಾವ’

‘ಯಾಕೆ ರಾಗ ಎಳಿತ್ತಿದ್ದೀ?’

‘ಲಕ್ಷಗಟ್ಟೆ ದುಡ್ಡು ಹುಡಿಯಾಗೋದನ್ನ ನೋಡಿದ್ದ ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ಸಂಕಟ ಆಗುತ್ತೆ...’

‘ಇದೊಳ್ಳೆ ತಮಾಷಿ ಅಕ್ಕೆ ಮೇಲ ಅಸೇ, ನೆಂಟರ ಮೇಲ ಪ್ರತಿ ಅಂತ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ? ಅಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ವಿಚಾರದ್ದೆ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಳಿಯುತ್ತೆ...’

‘ಯಾವಾಗ ಬೆಳಿಯುತ್ತೋ? ಎಪ್ಪು ದುಡ್ಡಿದ್ದೂ ನಾಲ್ಕು ಅನ್ನೋ ಕಾಲ ಬಂದಿಟ್ಟಿದೆ ಮಾವ. ಈ ವರ್ಷ ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗ್ನ ಸ್ತುಲಿಗೆ ಸೇರಿಸ್ತೇಕಲ್ಲ? ಅದಕ್ಕೆ ಇಸ್ತೇಪ್ಪ ಸಾವಿರ ಬೇಕೋ? ನೆನೆಸ್ತುಂತೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತೆ...’

‘ಹೆದರೋವಂಥದ್ದು ಏನಿಲ್ಲ ಪ್ರಟ್ಟಿ. ಮನೆ ಆಯಸ್ಸುಂದೆ ಅಡ್ಡಾನ್ನು, ಬಾಡಿಗೆ ಅಂತ ಬರೊಕೆ ಶುರುವಾಗುತ್ತಲ್ಲ? ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ್ನ ಜಾವಾಬ್ದಾರಿ ನಂಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದು...’

‘ಎಲ್ಲಾ ಭಾರಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸೋದಾ? ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೆ ದೇವರು ಮುಚ್ಚಾನಾ?’

‘ಹೇಳಿದ್ದಳೀ, ಬಾಡಿಗೆ ಏಣಿಸೋ ಕಾಲ ಇನ್ನೇನು ಬಂದೇ ಬಿಡುತ್ತೆ...’

‘ಈ ಮಾತು ಹೇಳ್ಣಿದ್ದು ನಾನು. ಆದ್ವು ಹೇಳ್ಣಿದ್ದಿನಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಗನ್ನ ನಂಬೆಯ್ಯಾಂತೆ ನನ್ನ ಮಗ ಒಳ್ಳೀ ಸ್ಕೂಲಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಹಾಗೇ...’

‘ನಾನಿದೆನಿ ಅಂದ್ದಲ್ಲ’.

‘ತಿಂಡಿ ತಿಂದಾದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ತಗೊಂಡ್ರು ಮಾವ? ನಾನು

